

יוסקה

(בידם השלושים)

המלים המדברות על המות
חלשות ועוזרות במקורה.
המלים המדברות על המות
פושטנות איטיות כמו פעוף
בקל בנימים הנקווה של הלב...
המלים המדברות על המות
גמוכות פדשא...
אנדר אלדן

325 ל. מ. אוגוסט 1952

יוסקה החל מתחנו בדמי-ימי, במבט שנויה, כשבודו במלוא כוחותיו הנפשיים והה-
רוחניים: רענן, פעלתן ומחסים - כפי שהיה למלת מושלים השנים של חיים משותפים. ומב-
חיננות רבות אף היה בעיצום של דרכו וכוחו: איש-עצמה, כמדריך, כמחנץ, כמשענת לעת מ-
זוקה, כמעוזד בשעה-רפיזון, איש-רעילים מלבד ואהוב.
ולרבים מתחנו היה יוסקה מצפן ומצפון.

* * *

אישותו של יוסקה עשרה היתה ורבת-గונים; והזכרונו משנים רבות כל-כך של שות-
פה - גdotsים חווית, שהעניקו טעם לשוחפות זאת. גם חקופות של חילוקי-דעתה ויד-
ריבגה בענייני עקרון ומשה טbowים היו בחותם של רעה עמוקה וחיבה גדולה.
ומשפיע החווית והזכרונו מctrפים-מתבושים בעיני היום כמה קווים מהותיים. אנסה
להעלות כאן מעט מאליה.

נאמר, שהיה בו ביוסקה מיזוג נדייר, נפלא, של קנאות לערכים, של אהבה לבני-אדם.
קנאות לערכים החבטה גם עצמה, בעצמה רגילה, לעקרונות ולגישות-יסוד
- וגם בהגשתה אישית יום-יוםית עקבית, ללא פשרה עם עצמו.
והנה צפוייה הימה לו הסכנה, שקנאות זאת תגרור אותו להצלמות מבני-האדם המשיים
החיים סביבו ושבקרים הוא פועל; סכנה של החולמות מאיפות, רצונות, רגשות, חולשות ו-
אף פירושים ש ו נ' מ' משלו לערכים; הסכנה שלהם, החברים, יהפכו עין מכם שנודע
להghostים ערכיהם ועקרונות על-פי פירושו שלו, הבלדי.
והיום נראה לי, כי יוסקה נמלט מסכנה זו - בראש-וראשו בכוח אהבה בני-האדם
שכננה בו.
לא האדם "בכללי", המופשט - אלא האדם המשי, שיש לו שם ופרצוף, דמות ואופי, צר-
כים וחולשות, מצוקה ופעיסטות משלו. האדם-החבר המטויים מאד.

* * *

ואהבתו של יוסקה פנים רבות לה: זהו טוב-לבו השופע; זהה אהבת החברותא שבו; זו
פתחו ורגישתו למצוקה הזולת; וזה הנכונות החמידה לעזרה ללא חשבון של מאץ ופנאי